

5. Ar mokesčiu už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų, susidarančių gaminant branduolinę elektros energiją, gamybą, taikomas tik branduolinės energijos gamybos sektoriui ir netaikomas jokiems kitiems sektoriams, kuriuose galėtų susidaryti šios atliekos, taigi kitos įmonės, vykdančios veiklą, kuriai naudojama branduolinė medžiaga arba šaltiniai, nėra apmokestinamos, nors daro poveikį aplinkos apsaugai, pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalis (*principą „teršėjas moka“*)?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

⁽²⁾ 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą (OL L 33, 2006, p. 22).

**2018 m. vasario 7 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje *Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. / Administración General del Estado***

(Byla C-83/18)

(2018/C 182/05)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Iberdrola Generación Nuclear S.A.U*

Kita proceso šalis: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar principas „teršėjas moka“, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsnius, kuriuose įtvirtinti pagrindiniai lygybės ir nediskriminavimo principai, taikomi kartu su Direktyvos 2009/72/EB⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, kiek jomis, be kitų tikslų, užtikrinama konkurencinga ir nediskriminacinė elektros energijos rinka, jei ji gali būti iškraipoma tik remiantis bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, prieštarauja tam, kad būtų nustatyti mokesčiai, taikomi tik įmonėms, kurios elektros energiją gamina naudodamos branduolinę energiją, kai šių mokesčių pagrindinis tikslas yra ne aplinkos apsauga, o padidinti elektros energijos finansų sistemos pajamas, taigi šios įmonės, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios vykdo tokią pačią veiklą, prisiima didesnę našą dėl tarifo deficito finansavimo?
2. Ar konkurencingoje ir nediskriminacinėje elektros energijos rinkoje pagal Europos Sąjungos teisės aktus leidžiama nustatyti aplinkos apsaugos mokesčius, remiantis tuo, kad branduolinės energijos veiklai būdinga tarša, tačiau to nenustatant konkrečiuose teisės aktuose (tai tariamai pagrindžiama įstatymo preambulėje), todėl kalbant apie mokesčių už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų gamybą teisinę galią turinčiame teisės akto tekste neatspindimas išlaidų, kurias reikia padengti, įtraukimas, o kalbant apie radioaktyviųjų atliekų saugojimą taip pat trūksta konkretumo, atsižvelgiant į tai, kad tvarkymo ir saugojimo išlaidos jau padengiamos kitais mokesčiais, be to, aiškiai nenustatyta surinktų mokesčių paskirtis, o nurodytos įmonės įpareigojamos prisiimti susijusių civilinę atsakomybę iki 1,2 mlrd. EUR?
3. Ar vykdomas šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje pateiktas reikalavimas, kad nustatomi įpareigojimai, susiję su bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai ir patikrinami, jei aplinkos apsaugos tikslas ir išskirtiniai aplinkos apsaugos mokesčių aspektai nėra konkrečiai nurodyti teisinę galią turinčioje teisės akto dalyje?

4. Ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje nustatytą principą „teršėjas moka“ ir ES pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniuose nustatytus lygybės ir nediskriminavimo principus, taip pat Direktyvos 2005/89/EB ⁽¹⁾ 3 ir 5 straipsniai, kiek jais siekiama užtikrinti „sklandų elektros vidaus rinkos veikimą“, raginant valstybes nars užtikrinti, „kad visos pagal šią direktyvą patvirtintos priemonės būtų nediskriminuojančios ir neužkrautų pernelyg didelės naštos rinkos dalyviams“, draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tarifo deficitą finansuoja visos elektros energijos sektoriaus įmonės, tačiau branduolinės elektros energijos įmonėms (išskyrus hidroenergijos įmones, kurios laikomos atsinaujinančiųjų išteklių pobūdžio) taikomi ypač dideli mokesčiai, todėl šioms įmonėms tenka didesnė mokesčių našta nei kitoms įmonėms, kurios vykdo veiklą energetikos rinkoje ir neturi mokėti šių mokesčių, nors kai kurios jų kelia didelę taršą; šie mokesčiai grindžiami motyvais dėl aplinkos apsaugos nuo pavojų ir neapibrėžtumo, susijusių su branduolinės energijos veikla, konkrečiai nenurodant išlaidų, nenustatant, kad surinkti mokesčiai bus skirti aplinkos apsaugai, atliekų tvarkymo ir saugojimo išlaidos padengiamos kitais mokesčiais, o branduolinės elektros energijos įmonės prisiima civilinę atsakomybę, taip iškraipant laisvą konkurenciją pagal liberalizuotos vidaus rinkos reikalavimus ir sudaromas palankesnės sąlygos kitiems elektros energijos gamintojams, kuriems netaikomi aplinkos apsaugos mokesčiai, nors jie naudoja taršesnius gamybos šaltinius?
5. Ar mokesčiu už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų, susidarančių gaminant branduolinę elektros energiją, gamybą, taikomas tik branduolinės energijos gamybos sektoriui ir netaikomas jokiems kitiems sektoriams, kuriuose galėtų susidaryti šios atliekos, taigi kitos įmonės, vykdančios veiklą, kuriai naudojama branduolinė medžiaga arba šaltiniai, nėra apmokestinamos, nors daro poveikį aplinkos apsaugai, pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalis (principą „teršėjas moka“)?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

⁽²⁾ 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą (OL L 33, 2006, p. 22).

2018 m. vasario 12 d. *Rechtbank Noord-Nederland, locatie Leeuwarden* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Openbaar Ministerie / ET*

(Byla C-97/18)

(2018/C 182/06)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Noord-Nederland, locatie Leeuwarden

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Openbaar Ministerie*

Kita šalis: ET

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Pamatinio sprendimo 2006/783/TVR ⁽¹⁾ 12 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai priimančiosios valstybės perduotas nutarimas konfiskuoti yra vykdomas Nyderlanduose, gali būti taikomas administracinis areštas, kaip jis suprantama pagal *Wetboek van Strafvordering* (Baudžiamojo proceso kodeksas) 577c straipsnį, taip pat atsižvelgiant į 2011 m. gruodžio 20 d. *Hoge Raad* ⁽²⁾ sprendimą, pagal kurį administracinis areštas turi būti laikomas bausme pagal EŽTK 7 straipsnio 1 dalį?